त्वयि विनिहितमनसं विरहानलदग्धवपुषमविलासं ।
क्षणमधुना नारायणमनुगतमनुसर राधिके ॥ ६ ॥
शशिमुखि मुखरय मणिरसनागुणमनुगुणकण्ठनिनादं ।
श्रुतियुगले पिकरुतविकले शमय मम चिरादवसादं ।
क्षणमधुना नारायणमनुगतमनुसर राधिके ॥ ७ ॥
मामतिविफलरुषा विकलीकृतमवलोकितुमधुनेदं ।
मीलितलज्जितमिव नयनं तव विरम विसृज रतिखेदं ।
क्षणमधुना नारायणमनुगतमनुसर राधिके ॥ ८ ॥
श्रीजयदेवभणितमिदमनुपदनिगदितमधुरिपुमोदं ।
जनयतु रसिकजनेषु मनोरमरतिरसभावविनोदं ।
क्षणमधुना नारायणमनुगतमनुसर राधिके ॥ ९ ॥
प्रत्यूहः पुलकाङ्कुरेण निविडाश्लेषे निमेषेण च ।
क्रीडाकूतविलोकितेऽधरसुधापाने कथाकेलिभिः ।
आनन्दाधिगमेन मन्मथकलायुद्धेऽपि यस्मिन्नभूद्-
उद्भूतः स तयोर्बभूव सुरतारम्भः प्रियंभावुकः ॥ १० ॥
दोर्भ्यां संयमितः पयोधरभरेणापीडितः पाणिजैर्-
आविद्धो दशनैः क्षताधरपुटः श्रोणीतटेणाहतः ।
हस्तेनानमितः कचेऽधरमधुस्यन्देन संमोहितः ।
कान्तः कामपि तृप्तिमाप तदहो कामस्य वामा गतिः ॥ ११ ॥
माराङ्के रतिकेलिसंकुलरणारम्भे तया साहस-
प्रायं कान्तजयाय किंचिदुपरि प्रारम्भि यत् संभ्रमात् ।